

חבית

שבועון קבוצת יבנה

ו' בטבת תשפ"ב - (10.12.21)

חברת הנעורים בהכנות למיצג עשרה בטבת

שבת פרשת ויגש

כניסת השבת – 16:14 צאת השבת – 17:17

המשנה למלך מצרים, ועושה תיקון. הוא מציע את עצמו לעבדות תחת בנימין, האח הצעיר.

הרמב"ם כתב שהתנאי לתיקון ולכפרה הוא כשאדם מגיע שוב לאותה הסיטואציה שבה כשל, ונוהג בה באופן שונה ונכון. יותר מכך, בתיקון ובתשובה יש שלושה חלקים: הראשון הוא וידוי, השני חרטה, והשלישי הוא עזיבת החטא. האחים, ובראשם יהודה, עמדו בשלושת השלבים.

יוסף מראה לנו את יופייה של אחת המתנות המרהיבות ביותר שקיבלנו כאן עלי אדמות, והיא - היכולת לסלוח. זה לא אתם שמכרתם אותי למצרים, הוא מגלגל את המציאות מחדש. זה רצון האל. ומה שאתם חשבתם לרעה, הקב"ה חשב לטובה. יוסף חוסך לאחיו לא רק את הדין והעונש אלא גם את ייסורי רגשי האשמה. את הבושה. את נקיפות המצפון.

יוסף, שהתנהג בנוקשות והשפיל את אחיו מאז המפגש המיוחד, מרחם כעת ומגיע למסקנה שהם כבר באו על עונשם, ולכן מחליט לנקות אותם מהאשמה ופותח להם ראייה חדשה, לא רק של ההווה והעתיד אלא גם של העבר.

הפיוס והתיקון האיצו תהליכים של עם המפלס את דרכו לראש הפירמידה. והנה היינו לעם: "וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּכְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד".

פרשת ויגש מלמדת אותנו שזמן + תוכנית אלוקית, מרפא. בפרשת השבוע אנחנו רואים איך לאט לאט נפרם הסכסוך ארוך השנים בין יוסף לאחיו. עת פיוס היא והמשפחה חוזרת לחיך.

הסכסוך החזיק 22 שנה, ורק בחלוף הזמן מתברר שיש מי שמנהל את העולם ודברים לא קורים סתם. יוסף עומד לפני אחיו המפוחדים ומסביר להם שהכל בשליטה.

היתה זו תוכנית אלוקית שהוא ירד למצרים, על מנת להציל אותם מהבצורת הקשה שעתידה להיות בארץ כנען, כפי שנאמר: "וְעַתָּה אֶל תַּעֲצְבוּ וְאֶל יַחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחֲיָה שָׁלַחֲנִי אֶל-הַיִּם לִפְנֵיכֶם" (מ"ה ה').

המציאות משתנה ברגע אחד,

מאיבה גלויה והרסנית לניצני פיוס והכרת הטוב. המציאות מביאה לשינוי התודעה של אחי יוסף, כשהדובר והמנהיג הבלתי מעורער, יהודה, מפציר ביוסף לקחת אותו כעבד במקום אחיו בנימין. מי היה מאמין?

דבריו המרגשים של יהודה ממחישים את עומק השינוי שחל באחים. מי שמכרו בנעוריהם אח **לעבדות**, מוכנים היום להקריב את חייהם כדי להציל אח **מעבדות**. זה השינוי העמוק והתיקון שיוסף ביקש לתקן בהם. לאחים כאלה, שעשו עבודה ועברו תיקון מידות, יוסף יכול למחול ולסלוח.

יהודה, מנהיג האחים, שהיה האחראי בשטח למכירת יוסף, עומד מול אותו יוסף, כעת

יום שלישי

צום עשרה בטבת

05:20 - תחילת הצום

12:15 - לימוד בבית הכנסת

מנחה "ויחל"

16:58 - סיום הצום

ואני תפילתי לך

תפילת מנחה

בימי החול – 16:30

שבת פר' ויגש

16:14 - הדלקת נרות

16:30 - מנחה, קבלת שבת

שיעור:

אברהם שטיין

08:00 – שחרית.

שיעור:

יוחנן מאל

13:00 - מנחה גדולה

16:14 - מנחה קטנה

17:17 – צאת השבת

שבת *fe*!!!

"וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב
מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן לוֹ
אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת." (ישעיהו נ"ו, ה')

יום הקדיש הכללי

ביום שלישי, י' בטבת תשפ"ב (14.12)
הטקס יתקיים ליד האנדרטה בבית העלמין

16:10 יציאת רכב לאיסוף בכביש העוקף

16:20 תחילת הטקס

שיר- הרכב מוסיקלי

פרק תהילים- אלכס בקר

קדיש- כל הציבור

דבר היום-שמוליק טסלר

שיר- הרכב מוסיקלי

אל מלא רחמים-אלכס בקר

שירת אני מאמין והתקווה- כל הציבור

ועדת תרבות

אספת החברים

בשעה 21.00

מוזמנים לערב מרגש –

"כאור בשולי הענן"

סיפורה האישי של לאה גרוס, שזור ורקום בשירים ולחנים.

מסופר על ידי

נאווה (ארוס) אבירם

ביום שלישי, י' בטבת בשעה 20.30 באולם האירועים.

נודה להשתתפותכם ולבואכם

ועדת תרבות

חברים יקרים,
מזמינים אתכם למיזג עשרה בטבת
בנושא:

יומנים בשואה

ביום שני- <<<

ט' בטבת 13.12

19:00-22:00

ביום שלישי- <<<

י' בטבת 14.12

מיד לאחר הטקס ועד 20:30

באברת נעורים.

נשמח לראותכם,

נוער ז' - י' והצוות

אכפת לי!

השבוע נתכנס ליד

האנדרטה לזכר

קרובינו שנספו בשואה.

חשוב ביותר להגיע

לטקס כדי לחזק ולתת

הרגשת שותפות

אמיתית עם הניצולים

ומשפחותיהם, חברי

וחברות הקיבוץ.

נוכחות כולנו חשובה.

עידו

על הספר "הייתי עוזרו האישי של מנגלה" מאת מיקולוש נסימי, למדתי רק מאותה שיחה אקראית בתחילת המאמר. למרות שלא מדובר בספרו של סבא של סופי, אתייחס לספר, בשל חשיבותו. הכותב, מיקולוש ניסלי, הוא יהודי הונגרי, פתולוג מוכשר, שהועסק על ידי מנגלה וראה הכל. אי אפשר, במאמר קצר, לרשום פרטים. זה נורא. הוא שם לעצמו מטרה שאם ישרוד את התופת, הוא יכתוב מה קרה שם. ב-1947, "רגע אחרי המלחמה", יצא ספרו וחשף בפני העולם את גודל הזוועה. הספר הוא ספר עובדתי, המתאר את הפעולות שנעשו בפיקודו של מנגלה, ועוסק לא מעט באישיותו של "השטן מאשוויץ". בתור עובד של הזונדרקומנדו באושוויץ, (האנשים שעסקו במתים), ניסלי מביא עדות יחיד על המרד ההירואי של הזונדרקומנדו. (בהמשך הגיעו עדויות נוספות). הוא מספר גם על יוזמה של אנשי היחידה לכתוב בפרוטרוט כל מה שראו עיניהם, ולצרור את הרשימה בשתי מגילות אטומות היטב. לאחת המגילות נמצא מקום יצירתי מאוד: בתוך ספה, שהנגרים במחנה בנו עבור משפחתו של אחד המפקדים. גורלם של הזונדרקומנדו נחרץ למוות מרגע שהוכנסו לתפקידם, במטרה למחוק את כל הראיות לתעשיית המוות. גם הכותב עצמו עומד כל שלושה חודשים במתח שהנה מגיע תורו, וברגע האחרון מנגלה שולף אותו וממשיך להעסיק אותו.

פרסום הספר זעזע את אמות הספים בהונגריה. הפתולוג העיד גם במשפטי נירנברג. יהודי הונגריה הניצולים הוקיעו תחילה את ניסלי, על שיתוף פעולה עם מנגלה. למזלו ירדו מזה, לאחר שאנשים העידו על עזרה שהושיט להם. הספר מסתיים בהכרזה: לעולם לא אהיה שוב פתולוג.

לפני כשלושה שבועות, בעודי מתכננת את גליון עשרה בטבת, אני מקבלת טלפון ממישהי לא מוכרת שמבקשת את מספר הטלפון של "אחת בשם סופי, מקבוצת יבנה". ליתר ביטחון ביקשתי ממנה לתת פרטים. ביקשתי פרט וקיבלתי סיפור. "לפני למעלה מ-20 שנה" היא מספרת "אירחתי את סופי בביתי והתגלגלה שיחה, וסופי סיפרה בין היתר שסבא שלה כתב ספר בשם "הייתי עוזרו האישי של מנגלה".

כאן כמובן קפצו האנטנות שלי, והתחלתי לעשות תחקיר ברשת. גיליתי שזה ספר מפורסם שתורגם לשפות רבות (פרטים במסגרת). כמובן שבמקביל שיתפתי את סופי, וכשהזכרתי לה את סבא שלה – אורו פניה. "הערצתי ואהבתי אותו" אמרה. "בהונגריה הוא גר על ידינו והייתי איתו המון. היה איש נפלא. חכם. נדיב. מרשים. הרבה אנשים ביקשו את עצתו. קראו לו "Janos" ולניסים, בני, קראתי ניסים-יוחנן על שמו".

הספר המדובר מגיע לידינו, וסופי מגיעה מהר למסקנה: "אמנם סבא שלי היה רופא באושוויץ-בירקנאו ועבד תחת חסותו של מנגלה, וגם כתב מאמרים עם כותרת כזו או דומה לזו. אבל אין לי ספק שלא הוא כתב את הספר הזה". (שם הכותב הוא לא אינדיקציה, כי אנשים השתמשו לעתים בשמות ספרותיים).

כדי להתעמק אנחנו משוחחות בזום עם אבא של סופי, ומעיינות באוטוביוגרפיה של הסבא. אנחנו לומדות שבאושוויץ-בירקנאו

היה בית חולים גדול מאוד עם מחלקות שונות, והיו כ-300 רופאים ממדינות שונות. הרופאים, כמו גם החולים, קיבלו תנאים קצת יותר טובים. סבא של סופי הגיע לאושוויץ אחרי שעבר כמה מחנות עבודה. בשלב מסוים הוא קולט שיש ביקוש לרופאים ומציע את עצמו.

הוא מקבל את ניהול את המחלקה שאליה נשלחו אנשים עם בצקות, תוצאה של רעב, ושל תשישות פיזית ונפשית עמוקה. לפעמים, כך כתב, ניתן היה לשפר את מצבם, אבל במקרים רבים החולים חזרו לאחר זמן עם אותן תופעות. הוא טיפל גם בחולי טיפוס רבים, ועמד על כך שיש קשר בין הכינים לבין קצב ההתפשטות של הטיפוס. גם הוא עצמו חלה בטיפוס והתאושש בקושי רב. כשהסבא מתאר את דפוס הפעולה של מנגלה, הוא משתמש הרבה בביטוי "מסך עשן". בכל פעם שהיתה הרגשה של ניצוץ אנושי בהתנהגותו של מנגלה, מיד לאחר מכן התבררה שזו הטעיה, שנועדה להסתיר את הפעולה השטנית שעומדת מאחוריה. הוא מביא דוגמאות של התנהגות הפכפכה של מנגלה, ומספר על הפחד שעורר לא רק באסירים אלא גם בעמיתיו הגרמנים.

אני שואלת את סופי, עד כמה נושא השואה היה נוכח בבית:

סופי: "סבא היה דמות מאוד משמעותית בחיים של אחותי ושלי. כאשר נולדתי, ההורים שלי גרו בדירה יחד עם סבא וסבתא שלי מצד אבא. אמא שלי הייתה סטודנטית לרפואה ואבא שלי חזר הביתה מאוחר כל יום. סבא שלי היה אז בן 73, וסבתא בת 75, פנסיונרים. היה להם הרבה זמן להיות איתי,

עם הנכדה הבכורה. אם אני זוכרת נכון, הייתי בערך בת 3.5 כששאלתי את סבא שלי למה יש לו מספר כחול על הזרוע, והוא סיפר לי שהוא היה במחנה, ושם עשו לו עם מחט, ואי אפשר להוריד. הוא אמר שגם סבתא הייתה במחנה, אבל אצלה רק תפרו את המספר על הבגדים. הוא סיפר גם על התנאים, איך המון אנשים הצטופפו במיטות עץ. סיפר גם שכאשר מנגלה הגיע בבוקר למחלקה שלו, הרבה פעמים הוא אמר למנגלה שיש אנשים שצריכים עוד קצת להתאושש ואחר כך יהיו כשירים לחזור לעבודה. ככה הוא הציל כמה אנשים. בספר שלו, סבא שלי כותב שעל הקיר של הקליניקה לרפואת נשים ויולדות היה כתוב: "המטופל לא מקרה מעניין, אלא בן אדם שסובל!" וצריך להיות אמפאטיים. הוא נזכר במשפט הזה הרבה פעמים בתור רופא, והוא טוען שאולי המשפט הזה השפיע עליו, בתת מודע, והוביל להתנהגותו מול מנגלה כדי להציל אנשים באושוויץ-בירקנאו.

הוא גם אמר שעל סבתא עברו דברים קשים במחנה. חבל שלא היה לי אומץ לשאול אותה אף פעם, ומיוזמתה היא לא סיפרה עד יומה האחרון (שנת 1991, חנוכה).

ב-1990 התחלתי ללמוד בכיתה ט' בבית ספר בשם "מסורת אבות". זה היה בית ספר יהודי, חרדי, ופעם בשבוע היה לנו שיעור "שואה", במשך חמש שנים. בשנה הראשונה המורה להיסטוריה סיפר לנו את העדות שלו, ומהשנה השנייה, כל שבוע היה אורח אחר שסיפר, ביניהם סבא.

בשנת 1998, ארכיון Shoah Foundation (באוני' דרום קרוליינה) צילמו את העדות של

סבא שלי, ומשתמשים בהם באוניברסיטה אמריקאית בשיעורי "הוראה של השואה". לסבא שלי היה זיכרון יוצא מן הכלל, גם בזמן הצילומים וגם אחר כך, כאשר כתב את ספר הביוגרפיה שלו, בגיל 97.

דבר נוסף שקשור לסבא שלי: בשנת 1951 הוא עבד במשרד הבריאות בהונגריה, ואמרו לו שהוא יכול להשתתף במשלחת של רופאים הונגרים שנוסעים לדרום קוריאה, ולהיות רופאים בבית החולים הצבאי, בזמן המלחמה. אמרו לו שהוא חייב לשנות את שם המשפחה שלו, כי עם שם כזה יהודי, "רוטשילד", הוא לא יכול לנסוע. ככה הוא שינה את השם שלו. אבא שלי, עד גיל 6 היה רוטשילד. אני, כאשר עליתי לארץ לפני 26 שנים, שיניתי לרוטשילד את שם המשפחה שלי, ואחותי, כמה שנים אחריי, הפכה לרוטשילד. כנראה הזמנים לא כל כך משתנים. אחותי לא התקבלה לעבודה לפני כמה שנים, בגלל שם המשפחה שלה.

סבא שלי. הסרט, סה"כ 4.5 שעות, בשפה הונגרית. אני קיבלתי את קלטות הווידאו לפני מספר שנים וראיתי את העדות פעמיים. לקלטת אין עותק נוסף, מסיבות ביטחוניות, כדי שלא יגיע בטעות לאנשים שעלולים להשתמש בעדות למטרות לא טובות. מהעדות שלו אני יודעת שמהמשפחה שלנו נספו 41 אנשים בשואה, בשנת 1944.

לפני שנה, כאשר אחותי עבדה בשגרירות של הונגריה בדרום אפריקה, היא ארגנה מפגש לזכר ניצולת שואה מהונגריה שחיה בדרום אפריקה. גם העדות שלה נמצאת בארכיון של Shoah Foundation. שאלתי את המנהלת, בזמן המפגש, האם אני יכולה לקבל את העדות של סבא שלי ב-CD או לקבל גישה חופשית דרך האינטרנט. היא אמרה שאני צריכה למלא כמה פרטים ולהוכיח שאני באמת הנכדה של סבא שלי. בנוסף, היא אמרה שתרגמו קטעים לאנגלית מהעדות של

סופי עם סבא שלה

ועדת מורשת (דברי סיכום) / דני הרץ

הדגם דורש תחזוקה מתמדת, נקיון וטיפול
בנזקים ... שלום ממשיך במשימה ועל כך
מודים אנחנו לך.

שילוט

הוועדה הראשונה השקיעה מאמצים רבים
בהצבת שלטים שמספרים את הסיפור של
מבנים ואתרים שונים ברחבי הקבוצה, שהיו
וחלקם עודם קיימים, כמו: מגדל המים,
האקליפטוס, בית הבאר ועוד. אנחנו המשכנו
את הפרויקט, ועדיין יש מקומות שמחכים
לשילוט.

שילוט מיגונית: בשלב מסוים ראינו שצוירי
הקירות מושכים אנשים רבים, מבית ומחוץ,
וזה הפך למעין אתרי מורשת יבנה,
שמספרים את סיפורי העבר. ואז הוחלט
לחבר לכל ציור שלט שמספר מה היה, ומי
האנשים שמופיעים שם. יש לציין שעל
מלאכת הכתיבה, התחקיר והניסוח, ניצח
רמי עפרוני זכרוננו לברכה. חבל על דאבדין.

אוסף הפוחלצים של מופ

לדור אשר לא ידע: מופ (או מוב) כהן, היה
מדור המייסדים של קבוצת יבנה ומילא
תפקידים ציבוריים שונים לאורך שנותיו.
בשלב מסוים הוא הכשיר את עצמו להיות
מורה לטבע, הקים את המעבדה הראשונה
ואת אוסף הפוחלצים, האבנים והפרפרים.
האוסף המגוון הוא פרי עמלו של מופ לאורך
שנות דור. ביבנה היה מושג: "להביא למופ"
על כל ציפור וכל חיה חולה או מתה שנמצאו.
האוסף הנדיר עבר ריענון בשנות התשעים,
והועבר למקומו הנוכחי בבית הספר התיכון.

לאחרונה ראינו עד כמה אתרי המורשת
והסיפורים שמאחורי, יכולים לחבר את
הדור הצעיר למורשת יבנה ולתת תחושה של
שייכות ליבנה הישנה והטובה. ואולי זה גם
חשוב להמשיך דרכנו, לאור תנופת
ההתחדשות שאנו חווים בימים אלה.

ועדת מורשת היוצאת נבחרה לפני שש שנים
בהרכב: רמי עפרוני ז"ל, יוסקה עמיר, שלום
אריכא, ישיב תדהר, יסכה כוכבא, נציג
המזכירות ואנוכי. קדמה לנו הוועדה
בראשות אריה ברנע, שהניחה את היסודות
וסימנה את המטרות והיעדים של "ועדת
מורשת יבנה".

הרכב הוועדה מכיל נציג מכל ענף שיש בו
שימור ותיעוד של מורשת יבנה: ארכיון,
וידאו, הבית האדום, משרד מורשת יבנה
ושני נציגי ציבור.

הוועדה היוצאת קבעה לעצמה שני כיווני
עבודה:

א. לשמר ולתחזק את המבנים והאתרים
שישנם.

ב. לייצר אלמנטים נוספים של שימור.

הפרויקטים שבהם טיפלנו:

דגם יבנה 1949:

כולנו מכירים את הדגם שמוצב בדרך לבית
הכנסת. קדמה לו הצעה יפה מאד שהגישה
הוועדה הקודמת ונדחתה ע"י האספה, בגלל
המחיר. אנחנו החלטנו לאמץ את הרעיון,
אבל בעבודה עצמית. שלום אריכא לקח על
עצמו את המשימה ו"יש על מה לשמוח ויש
על מה להתגאות".

לאורך השנים סבל האוסף מחבלות ומעשי קונדס של תלמידים משועממים, ומהזנחה. לפני כשנתיים לקחה על עצמה ועדת מורשת לדאוג לשיפוץ, ריענון ועיצוב מחדש של החיות, בעיקר הציפורים, בוויטריות, בעזרתו של מומחה בינלאומי, שלמה פרדס. כמובן בעלות לא קטנה. משפחת כהן לדורותיה הוזמנה לטקס פתיחת האוסף לציבור הרחב.

חצר המשק

לפני כשלוש שנים שמה לה ועדת מורשת כמטרה "לחדש" את "חצר המשק הישן". לשמר ולספר את הסיפור של הפעילות החקלאית שהיתה פה בשנות ה-50-60-70. בחרנו את השטח שמדרום לבית הקרור הישן. מכאן יצאו לעבודה כל בוקר הפלחים, המשקים, אנשי המטע ועוד. בנינו "קיר מספר" שצויר עליו המוסך הישן וסככת הטרקטורים, עם גיבורי הסיפור הנ"ל. מסביב הכשרנו את השטח, במטרה ליצור

מסגרת שתבטא את האווירה המתאימה: כלים חקלאיים, משטח עם ספסלים לישיבה בצל האקליפטוס. בעזרת אנשי הנוי נשתלו צמחי נוי מסביב ועוד. המיקום הזה משתלב גם במטרת-על של שימור המורשת. להתוות "שביל ראשונים" מהשדרה, דרך מגדל המים, בית 4 ועד למגדל הסילו והמחלוב הישן.

מה לא הצלחנו?

שימור מבנה מפעל השימורים הישן, מציאת מקום הולם לאוסף הארכיאולוגי ו"סרט יבנה" (עבר, הווה, עתיד). מפאת קוצר היריעה לא נרחיב.

לסיכום:

הוועדה היוצאת עבדה יפה כצוות חושב ופועל. אני רוצה להודות לכל חברי הוועדה שתמכו כל אחד בהתאם ליכולותיו וכישוריו. אבל כמאמר הכתוב: "לא עליך המלאכה לגמור ואין אתה בן חורין להבטל ממנה". (אבות ב/ט"ז).

עשר שאלות ועוד... עם דפי ליבר

רקע: נולדתי בקבוצת יבנה. נישאתי למשה, יליד אופקים שלמד בתיכון בקבוצת יבנה. סבי וסבתי היו מוותיקי הקיבוץ, יוצאי הולנד. סבי, שלמה אפרתי, איש ציבור פעיל, נפטר כשהייתי בת שנתיים, וסבתי, חנה, אשת חינוך, אוהבת דעת וספר, האריכה ימים, והיתה דמות מופת בעיניי. הוריי, מיכה ז"ל וניצה, בחרו לגור מחוץ לקיבוץ כשהייתי כבר נשואה ואם לילד. משפחה בקיבוץ: בני רן ומשפחתו, ושבת אפרתי המורחב.

10 שאלות:

01 זיכרון ילדות. יום העצמאות בצהרים - הפעם היחידה שישנתי בבית ובית הילדים היה סגור. כל שאר הימים – בלינה משותפת בבית הילדים. לי היה ממש טוב.

02 משהו שאת שמחה להיות חלק ממנו ביבנה. אני אוהבת ללכת לחוגי ספורט, יוגה. חלק רק לנשים, חלק מעורב. מתנה גדולה.

03 מישהי מיבנה שהיית מתחלפת איתה ליום אחד. אני מוכנה להחליף ליום אחד בלבד את רעות בית אריה בגיל הרך (ושתצא לחופש), מתוך הערכה עצומה לעבודה החשובה שלה.

04 מקום בעולם שהיית חיה בו, אם לא היית חיה ביבנה. ארצות הברית לכמה שנים. חלום לדבר אנגלית שוטפת.

05 מי מצחיק אותך? יונה קאפח, שחר חסון - סטנדאפיסטים.

06 מישהו שהיית יושבת איתו לכוס קפה. רחל המשוררת, שתספר על החיים שלה.

07 הספר האחרון שקראת. "מאחורי מחסן שקים" של שמוליק טסלר. קניתי לאמא שלי לחנוכה, ובינתיים קוראת.

08 מה מפחיד אותך? לנסוע בחושך לחרם רעים. (שם גר הבן שלי, גיל).

09 דמות שהיא השראה בחיך. מנכ"לית עמותת שק"ל, גב' קלרה פלדמן.

10 מה יבנאי בעיניך? שמרנות.

דפי, מילאת לא מעט תפקידים בקיבוץ ומחוצה לו. יכולה לפרט קצת?

אכן, מילאתי תפקידים מגוונים. רופא שעבדתי איתו בעבר אמר לי, שרק קיבוץ שיתופי מאפשר לעבור תפקידים ולא לחשוב על ותק, פנסיה וכו'.

במקצועי אני אחות. עבדתי במרפאה בקיבוץ, בחרתי לריכוז חינוך, חזרתי לעבוד במרפאות בגן יבנה ובאשדוד, ולאחר מכן חזרתי להקמת ענף הבריאות. לפני שבע שנים, כשפתחנו את "בית בקבוצה", ריכזתי את הדירה, חלקית, יחד עם ניהול הבריאות בקבוצת שילר.

מזה ארבע שנים אני מנהלת בעמותת שק"ל את אזור הדרום והשפלה. זה כולל דירות בקיבוצים – עלומים, משואות יצחק, קבוצת יבנה וממש חדש - עין צורים. בנוסף – נפתח מרכז יום לאוטיסטים בכפר שמואל, ומסגרות דיור בשוהם ובמודיעין. האזור שלי מתפתח מהר. באשדוד וברחובות יש הרבה ביקוש למסגרות דיור ותעסוקה. העבודה מגוונת ומאתגרת. כל הזמן מחפשים עובדים.

כיום אני תורמת בקיבוץ במקומות שמרגיש לי נכון. אני חברה בחברה קדישא, מלווה אישית חברים, נענית לפניות כמו לרכז צוות להפרטת המזון.

עמותת שק"ל היא מופת של שילוב בעלי מוגבלויות בקהילה. מה בגישה שלהם "עושה את זה"?

לעמותת שק"ל מעולם לא היו הוסטלים. כבר מעל 40 שנה, האידיאל שלהם הוא שילוב בקהילה, חיים מלאים של עבודה משלבת מגורים, של דירת שותפים ופעילות פנאי. הקיבוצים מתאימים לחזון, ובכל מקום מדברים על הדירות שנפתחות בקיבוצים, ובקיבוץ הדתי במיוחד. אני מרגישה זכות להיות שותפה ולייצג את יבנה.

עם בנות שק"ל והצוות. דפי - במרכז למעלה.

אגף המכבסה – ענף הבגד / אושר קולמן

איך זה מתבטא אצלנו?

כמו בכל השוק, אנו חווים ריבוי דפקטים בבדים עצמם.

- אפשר לראות הבדלים בצבע לאחר שטיפה ראשונית. כלומר, שבאותו הפריט יש מספר גוונים, כי הצבע ירד.

- פריטים חדשים מתפוררים לאחר כביסות ראשונות, גם פריטים יקרים וממותגים.

מה הלקוח יכול לעשות?

אם הפריט נרכש בארץ - אפשר ללכת לחנות, להצביע על האיכות הירודה. בחלק מהמקרים הלקוח מקבל את כספו בחזרה או מקבל שובר רכישה חדש.

אם הפריט נרכש בחו"ל, אפשר לשלוח חזרה. מומלץ לצלם בטרם החזרת המוצר חזרה למקור הקנייה. ברוב המקרים יבקשו לשלוח תצלום לאתר המקור בתיבת הפניות / שירות לקוחות / תלונות, וישלחו לכם מוצר חדש.

ומה עוד?

עולם הטיפוח הגדיל את כמות חומרי החמצון במוצרים.

איך זה מתבטא בבגד?

קרמים פשוטים, חומרים לאקנה, חומרים להבהרת שיער, חומרי צביעת שיער ... מורידים את הצבע בבגד, יוצרים כתמים

שי ברלב החליף את איתי נחליאל במכבסה. אנו מאחלים לאיתי הצלחה בתפקיד החדש ולשי - כניסה חלקה לענף. מזה מספר שבועות עובד במכבסה ליאור, מתוכנית תל"ם. ליאור החזיק את כל מערך הכביסה עד להגעתו של שי, וצלח את תקופת החגים העמוסה בעזרת כוחות מקומיים.

במסגרת תחלופת התפקידים ועקב התגברות בעיות שונות שהופיעו לאחרונה בתחום כיבוס בגדים, למדנו לעומק מפי מומחה מחברת זוהר דליה שמספקת לנו את החומרים, מהן הבעיות החדשות איתם מתמודד ענף הטקסטיל. כיצד עלינו לפעול מול השינויים, כאשר עלינו לשמור על איכות הכביסה והשירות, ואיזה חומרים חדשים יצאו לאחרונה וישפרו את איכות השירות.

אז מה למדנו?

העולם המודרני מתקדם בקצב מהיר. בתחום הטקסטיל יש ירידה באיכות המוצרים. ליצרנים אין אינטרס להשקיע בייצור פריטים שיהיו בעלי אורך חיי מדף ארוכים כבעבר ובהתאמה, יש עידוד לתרבות הצריכה. מנגד, הלקוחות מעוניינים להתחדש בפריטים לעיתים תכופות, ואם אפשר - אז לבצע רכישות גדולות, מרובות פריטים זולים. מה שנקרא "תרבות האינסטנט".

שימו לב שבגב המוצר רשום: **חמצן פעיל, לכבס לא יאוחר מ-10 דקות לאחר התזת התכשיר, לא לשימוש על בגדים המסומנים** ולא להשתמש בחומרי הלבנה

במסגרת לימוד תורת החומרים, הכנסנו מספר חומרים מסירי כתמים לשימוש המכבסה. בהזדמנות זאת נזכיר שבמכבסה יש עגלה מיוחדת לטיפול בכביסת כתמים מיוחדים. מכיוון שהחומרים נחשבים חזקים, ואנו לא תמיד יודעים מה איכות הבד, האחריות היא על החבר, ומקסימום נצליח להציל את הפריט. שימו לב שהפריט מסומן במספרכם.

החורף כבר כאן

חשוב לבדוק פריטים כגון סוודרים ומעילים. מה רשום בפתקית הוראות הכביסה שעל הבגד. לרוב רשום כביסה ביד, במים קרים, או ללא ייבוש במייבש כביסה ואף ניקוי יבש. חבל שהפריט יאבד את צורתו והלקוח יהיה מאוכזב. שנזכה לחוות רק חוויות טובות בתחום.

שנראים כמו כתמי כלור. לפעמים הבגד ממש מתפורר. לרוב, ניתן לראות זאת בבירור רק לאחר כביסה.

מה הלקוח יכול לעשות?

ראשית, מודעות!

שנית, במידת היכולת, זהירות על הבגדים. אחרי צביעת שיער, בעיקר ארוך, רצוי לאסוף בימים הראשונים ולבצע שטיפות יסודיות.

חומרי חימצון לא ניתן להסיר מהבד!

בואו נדבר על חומרים להסרת כתמים, שנמצאים אצלנו בחנות.

חשוב לקרוא את הוראות היצרן על התכשיר ועל הבגד. במקרה של חוסר ידע וניסיון, כדאי לנסות במקום נסתר בבגד, במידת האפשר.

זוהר רנסנס - מניסיונו, ידידותי למשתמש, מספיק חזק להסרת כתמים. גורם פחות נזק אם החומר נמצא על הבגד מספר ימים.

סנו אוקסיג'ן - מתאים יותר לכביסה ביתית. לא מומלץ לרסס ולשלוח למכבסה. הפריטים עומדים עם החומר זמן רב ונוצרים כתמים שאף אוכלים את הבד.

האירועים הבאים עלינו לטובה

"רקמה אנושית"

ערב לזכר חברינו וחברותינו, בנינו ובנותינו שהלכו לעולמם.
יום שלישי, ט' בשבט (11.1.22)

מצות מצווה תרומה – "קמחא דפסחא".
ימים רביעי-חמישי, ה'-ו' בניסן (6-7.4.22)

יום הבנים
יום העצמאות, יום חמישי, ד' באייר (5.5.22)

רשמו ביומנים

ברוכים באתכם וברוכים בואכם

ברכות מכל הלב ליובל וולף, שהשתחרר לאחרונה משירות צבאי משמעותי של מעל 5.5 שנים (!) ביחידה מובחרת, וממשיך במסלול צעירים. מצדיעים לך וגאים בך!

ברכת הצלחה למתגייסים הטריים - מעין אפרתי שהתגייס השבוע לשריון, ונווה עפרוני שמתגייס בשבוע הבא לדובדבן - צאתכם לשלום ושובכם בשלום הביתה.

ולרעי שרקי, שפורש כנפיים וטס לעבוד באוקראינה - בהצלחה רבה בהמשך דרכך.

**אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ בָּרָכָה,
וְעַד הַצֵּעִירִים**

משולחנה של המזכירות / נח חיות

אספה

סדר יום עמוס מחכה לנו באספה הקרובה. ועדת מינויים מבקשת להקים צוות אד הוק לבחירת מנהל חברה ופרט. יהודה שריד, המנהל הנוכחי נושא בתפקיד מזכיר פנים ומנהל חברה ופרט כבר חמש שנים, והניסיונות של הוועדה להעמיד לבחירה מועמד או מועמדת להחלפתו לא עלו יפה. הצוות המוצע: מיכל רפל, אילה אלטמן, נעם עמיר (נציג ועדת מינויים), נח חיות (נציג המזכירות והנהלת הקהילה).

את דיוני התקציב נפתח כמקובל בסקירה תמחירית של 9 החודשים הראשונים של שנת 2021, ממנה תיגזר המסגרת התקציבית למשק ולקהילה. המסגרת הומלצה על יד הצוות הפיננסי ומוגשת לחברים בידי המזכירות. בסעיף נוסף מציעות המזכירות והנהלת הקהילה להעלות את תקרת הבונוס, כלומר את הסכום המקסימלי שמתאפשר לחלק, גם אם הנתונים הכלכליים טובים. לפני כעשור נכנס לחיינו ה"בונוס" שנועד לתגמל כספית את כלל החברים בשנים מוצלחות מבחינה כלכלית. בצניעות אופיינית ורצויה, הוגבל הבונוס לתקרה מסוימת. אנו חשים שנכון להגביה את התקרה הזו ולאפשר בונוס כפול בשנים בהן הברכה תשרה במעשי ידינו.

תכנון האספות הבאות: צביקה שריד הגיש לנשיאות האספה בקשה של 35 חברים לדון בתוכנית הדירה המיועדת. הדיון מתוכנן אפוא לאספה שבמוצ"ש ויחי (בעוד כשבוע), אליו יגיש צביקה הצעה מעשית. לצד דיון זה

מתוכנן דיון בנושא נוסף מתחום בעלי הכסף ורק לאחר מכן נוכל לחזור לדיוני התקציב. לאחר התקציב נשוב ונדון בנושאים שוטפים, בהם דו"ח מוועדת הביקורת החדשה, דיון בנושא בנייה ועוד.

בנייה

בשעה טובה נחתם חוזה עם מיודענו הקבלן דוד אבו. דוד יצטרף למספר שיפוצים למשפחות ותיקות שלא ביצעו עדיין שיפוץ בדירתן שבשיכון הקומותיים, ושיפוץ לקראת מעברי דירות שנגזרים מפינוי דיירים עבור הבנייה באבן הדרך השנייה. במקביל נסתיימה ההכנה של תוכנית הבינוי של אבן דרך שנייה (19 הבתים באזור השדרה). התוכנית נשלחה לתיבות הדואר האלקטרוני של החברים (זו הדרך הטובה ביותר לבחון אותה) ותיתלה על הלוח בכניסה לחדר האוכל בימים הקרובים. כך יתאפשר להתחיל בשיבוץ הדיירים לבתים.

פרויקט הבנייה, שכולל פינוי בינוי, הוא מלאכה מורכבת, דבר תלוי בדבר, כל שלב מותנה בסיום שלב אחר. שיבוץ הדירות יאפשר לתת תשובה מוסמכת באספה לגבי מצאי הממ"דים וכך יתאפשר גם למשפחות הצעירות לבחור את דירתן בשיכון הקומותיים ("היום הקובע"). במקביל, צפי טוב יותר לסיום אבן הדרך הראשונה יאפשר קביעת לוח זמנים מסודר לתחילתה של אבן דרך שתיים; שלב א – 9 בתים צפוניים, ושלב ב – 10 בתים בחלק הדרומי.

תשובות ברמה של תכנון דמוגרפי ותכנון השטח, כל זאת על רקע פרויקט הבנייה. על הפרק שאלות כגון דיון עתידי במגורי צעירים רווקים בגילאים 18-30, בתים למשפחות צעירות (עד שני ילדים) ועוד. במקביל לעשייה המקצועית אנו נשתף את הציבור בהחלטות החברתיות וחלקן יובא להכרעה באספה.

אלישע תשבי ממשיך לקדם את הדיונים לקראת הכנת תוכנית בינוי חדשה (תב"ע) לקבוצת יבנה. סוללה של יועצים עובדת מול הצוותים שלנו. היועצים נדרשים בתהליך על מנת להאיר לנו מה רצוי ומהו המותר והאסור בתחום המקצועי הזה, כמו כן תפקידם לכתוב חוות דעת מקצועית בלעדיה התב"ע לא תאושר. אנו מצידנו נדרשים לתת

לוח מודעות

- ✓ **מסכות בבית הכנסת** - כמות המסכות הנלקחות מהריכוז שלהן על הבמה, עולה על כל דמיון. כדי לצמצם את הצריכה שלהן, אנחנו מבקשים שכל מתפלל ישים בתאו בסיום התפילה מסכה לשימוש יומיומי. **הגבאים**
- ✓ **מכירת נעלי איציק** - תתקיים אי"ה ביום רביעי, י"א בטבת, 15.12 במשטח, משעה 16:00 ועד 19:00. תודה, **עפרה גוטליב**
- ✓ **מכירת רקפות ושתיילים**: ביום חמישי, י"ב בטבת, 16.12 בין השעות 17.15 - 18.30, תתקיים בפרגולה מכירת רקפות של מיועדנו אייל, ממשתלת דרורי. וכן מכירת שתיילי אמריליוס - של חקלאי מעמק בית שאן שנקלע לקשיים כלכליים. מוזמנים. **ועדת תרבות**
- ✓ **קול קורא מהמועצה האזורית**: מ.א חבל יבנה מזמינה מועמדים/ות לתפקיד יו"ר ו. ערר לארנונה. כל הפרטים בנוגע לתפקיד נמצאים באתר המועצה, תחת "קול קורא להצעות" או בקישור <https://did.li/0QxlC>. לבירורים טכניים אפשר לפנות לדורון - גזבר המועצה.

להתראות בפאחות

* שבת בר המצווה של **גל לנג** תחול אי"ה בשבת פרשת ויחי, י"ד בטבת, 18.12.21

* שבת בר המצווה של **איל איתן** תחול בשבת פרשת שמות, כ"א בטבת, 25.12.21

תזכורת: לבעלי השמחה עדיפות בקבלת דירות אירוח.

פועלים, אך כל בר דעת מבין שהשוק חייב להיות מונחה גם ערכית, מוסרית ויהודית.

בדברי בכנס אנסה להתייחס לשאלות הרבות שעולות מן השטח - מה השימוש הנכון במשאב האדמה, למה לא לקחת עוד כמה מאות דונמים מהמרחב הפתוח ולבנות בהם פתרונות דיור לצרכים הגואים? האם ריאות ירוקות הן באמת צו השעה? אדבר על חשיבותם של ישובים מבוססי חקלאות במרחב הכפרי, על כך שהשמירה על מרחבים פתוחים לחקלאות ומרחב כפרי אינה הגנה על אינטרס של יישוב זה או אחר אלא חלק מתמונה כללית, שבה יש מרכז ופריפריה, ושהצורך באחריות משותפת לשמירה על אותם שטחים פתוחים וירוקים היא לטובת כל יושבי הארץ הזאת, משום שאלה שטחים שבהם אפשר לגדל אוכל וגם לטייל. אבקש להשקיע מחשבה בשאלה איך ממשיכים לפתח את המשק החקלאי המשותף וממשיכים לעמול על חדשנות חקלאית גם בדורות הבאים. אסביר מדוע יש צורך גדול בשימור הקהילות החקלאיות, קהילות חיים בהן העיקר אינו כמה מטרים רבועים יש בבית, אלא מה עושים ביחד עם השכנים בתוך ומחוץ ליישוב, ובהן מקיימים חיים קהילתיים מלאים ועשירים, לא בהכרח בעושר כלכלי, אלא בעושר חברתי-קהילתי, שיוזע גם לפעול עם ולמען החברה הישראלית.

סיפורי יוסף אותם אנו קוראים בשבתות החורף, הם סיפורים על אחים, המגיעים להשלמה ולתיקון - כשבן מסוגל לומר

משולחנה של מזכ"לית - שרה עברון למה צריך שטחים ירוקים?

בעידן של משבר דיור - למה צריך שטחים ירוקים? ולמה, מכל הנושאים שבעולם, בחרתי לכתוב על הנושא הזה?

תנועת הקיבוץ הדתי היא חלק מהמרחב החקלאי והכפרי. אחד האתגרים עימם מתמודדת מדינת ישראל היום הוא אתגר הגידול הדמוגרפי, ואיתו אתגר הדיור והבנייה. אתגר נוסף הוא יוקר המחיה והמחירים הגבוהים של התוצרת החקלאית. בעולם של תקשורת מהירה בה נקלטים בעיקר מסרים חדים, קצרים וברורים, קל מאד לכוון את האצבע המאשימה וגם למצוא את הפתרון הקל לכל הבעיות בנוסחאות פשוטות: "נוריד את מחירי התוצרת החקלאית על ידי פתיחת השוק ליבוא!", או "נמצא פתרון דיור מהיר וזול על ידי בנייה בשטחים הפתוחים". אולם המציאות מורכבת ודורשת פתרונות מורכבים. המציאות דורשת שיתופי פעולה, וכן - גם ערכים!

השבוע אשתתף בכנס חקלאי בו נתמודד ביחד עם חברים ושותפים בשאלות הגדולות בתחום זה.

מה המסרים שאביא בשמנו? את רעיון 'הכלכלה המוסרית' (אמנון שפירא) השואבת את כוחה מתורת ישראל, מרעיונות של שבת, שמיטה ויובל, רעיונות של איזונים ובלמים. היא שואבת את כוחה גם מההכרה בכך שהאדמה מופקדת בידינו באופן זמני ומותנה. נכון, כוחות השוק

הזו. תודה לצעירים הרבים שהביעו אמון ונרשמו בשמחה. רשמים ותובנות, בע"ה בעמוד"ש הבא.

כל המקיים נפש אחת מישראל, מעלים עליו כאילו קיים עולם מלא (סנהדרין ד', ה')

חבר צעיר ממשואות יצחק זקוק להשתלל כליה, והיות ומדובר במחלה גנטית, התורמים מקרב המשפחה הגרעינית אינם מתאימים והוא זקוק לתורם/ת מתנדב/ת. זוהי פנייה אישית לאנשי ונשות הקיבוץ הדתי: אם מישהו או מישהי מכם נמצא בשלב כלשהו, או חושב על תהליך תרומת כליה, או אם אתם מכירים מקרוב מישהו שמתכוון להתחיל תהליך או נמצא בעיצומו, נשמח ליצור את החיבורים. לבירור פרטים, לשאלות ולהצעות ניתן ליצור קשר עם הרב מאיר נהוראי 050-5910855 | שרגא וילק 050-5678946. שנזכה לבריאות טובה לאורך ימים ושנים!

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

לאביו: "אנכי אערבנו מידי תבקשנו!", כשאח אובד מוצא את הכוחות להודות: "אני יוסף אחיכם!" ולגשר על שנות ניתוק ארוכות. תורת ישראל מלמדת אותנו, מהצלחותיהם וגם מנפילותיהם של בני משפחת יעקב, כיצד אפשר לבנות חיים משותפים, ולהתחלק במשאבים, לראות צרכים של אחים מגוונים במשפחה הרחבה, בפתרונות מורכבים, הנבנים לאט, צעד אחר צעד, ובאמונה. אנו למדים שהדיון על משאבים לא נותר ברובד הפוליטי של אינטרסים, אלא מקבל עושר ועומק של ערכים.

שבת צעירים – אורזים מזוודות

66 זוגות יחד עם 6 אנשי המזכירות הפעילה, ייפגשו השבת במלון חוף נחשולים לשבת שיש בה יחד וחיבורים, תוכן לצד הנאה. במהלך השבת נארח את נתנאל אלינסון ובני משפחתו. נתנאל הוא ראש מדרשת הערבה. תודה למתנדבים הרבים – בעיקר לסבים ולסבתות, שנאותו לשמור על הילדים ולאפשר לנו לקיים את השבת

רקמה בשמיטה

מיזם רקמה שיתופית יוצא לדרך.

המפגשים יתקיימו בביתה של שרה ברוכי

בימי ראשון בשעה 17.30 עד 19:00.

מפגש ראשון בט"ו בטבת 19.12.21.

כל משתתפ/ת ירקום אות וביחד ניצור שטיח של אותיות האל"ף בי"ת

שרה ברוכי

חג האור מאחורינו.

תודה רבה לצוות חג החנוכה, על חג מאיר ושמח. תודה על השקעה, חשיבה, יצירתיות, ראש גדול, ולקחת אחריות. תודה שנתת לי את האפשרות לנסוע בראש שקט ולדעת שתעשו את המיטב. מעריכה ומוקירה מאוד.

אז תודה לצוות בתים מאירים: למיכל שליסלברג, אביה בטר, בעז בלנקשטיין, תחיה בן יוסף, רותם בית אריה, שירה גרוס.

תודה למשפחות המארחות שפתחו את ביתן, תודה למתנדבים בחלוקת המרק, ובקישוטי הסופגניות, לצוות המטבח, תודה לבנות השרות לאומי.

סיור עששיות - תודה רבה לאבשלום כהן על ארגון הסיור והוצאתו לפועל.

כל אחד מכם האיר את אורו המיוחד וביחד זכינו לאור גדול.

עשירי בטבת יום הקדיש הכללי:

טקס בבית הקברות, מיצג חברת נעורים, "כאור בשולי הענן" - סיפורה של לאה גרוס ז"ל. אנחנו מבקשים מציבור החברים לכבד את הארועים בנוכחותם.
שבת שלום!

מרפאה – פרשת ויגש אחות חירום 4000 / 050-6998317 / איחוד הצלה 1221 / דו"אל mrkyavne@clalit.org.il

שעות קבלה ד"ר מיטל:

יום א' (12/12) - 16:45-15:45. יום ג' (14/12) - 13:00-10:00. יום ד' (15/12) 16:30-15:30.

ימים ושעות פתיחת המרפאה:

בשל יום עיון, ביום ראשון הקרוב תהיה המרפאה פתוחה רק עד 13:00.

בימי רביעי בלבד, עד להודעה חדשה, המרפאה תהיה פתוחה אחה"צ בין 16:00-14:00.

שעות הפתיחה בבוקר הן 13:00-07:00 ו- 15:00-14:00, למעט הפסקה בימי שלישי בין 8.30 ל- 10.00. ביום ו' המרפאה סגורה.

החורף כאן ואנו רואות עלייה בתחלואה הנשימתית הוויראלית וגם החיידקית. הטיפול הטוב ביותר הוא מניעה ראשונית על ידי הקפדה על עטיית מסכה, הגיינת ידיים והימנעות מחשיפה במקומות ציבוריים משותפים (כמו חדר אוכל, בית כנסת, מחסן ומכבסה).

משטחי גרון – יילקחו: 1. בעליית חום מתמשכת מ 38.5 ומעלה, 2. ממצאים בלוע בבדיקה

במרפאה.

אנא, הימנעו מביצוע משטחי גרון עצמאיים בהיעדר תנאים אלה,

המביאים לטיפול יתר וליצירת עמידות לאנטיביוטיקה.

אנא שמרו על בריאותכם ובריאות כולנו,

חורף חם ובריא

13/10 המרפאה ודקלרית אדר

שיר

משה טבנקין

הַתְּמוּנָה עַל הַקִּיר פְּנִיָּה חֲפִים
אֶת לֹא בָּאת הָאֲמָנָם?
מִתְדַּפֵּק וְלוֹחֵשׁ בְּסִמְטָה בַּד אֶלּוֹן
מִנְגִּינָה עֲנָה.
הַפְּרָחִים בְּצִנְצָנֶת כָּל כֶּךָ מְצַפִּים
הִיבְלוּ לְחֹנָם?
נִמְתָּחִים כְּסוּפִים מִחֲלוֹן אֶל חֲלוֹן
וּפּוֹרְטִים שִׁיר תוֹנָה.

עַד מָה צַר
לְכָבוֹדֶךָ נִקְבְּצוּ הַפְּרָחִים
לְבוֹאֶךָ הַמְנוּרָה מְאִירָה
לְקִרְאָתֶךָ מִתְדַּפֵּק הָאֶלּוֹן בַּחֲלוֹן
בְּתֵמוּנָה מְפִלִּיגָה הַסִּירָה
מָה עָצוּב
כֹּה צְפִיתִי כָּל הַיּוֹם לְבוֹאֶךָ
לְצַחוּקֶךָ הַמְאִיר הַשׁוֹבֵב
נוֹגֹת הוֹמָיָה בְּאֹוִיר צִפְיָה
שֶׁהִנָּצָה לְשׂוֹא.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישבין.